

ЗА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

Л малкото градче Назарет живеел праведният **Йоаким** с жена си **Анна**. Йоаким произлизал от рода на свети цар Давид, а Анна била от рода на Аарон. Йоаким и Анна били богати и благочестиви хора, но си нямали деца. Поради това много скърбели. Със сълзи молили Бога за рожба и обещавали, че ако Бог им дари чедо, ще Му го посветят¹.

Заради светия живот и смиреното търпение на праведните Йоаким и Анна Господ чул горещите им молби и ги дарил с дъщеря. Това била **Пресвета Богородица**², наречена от Нейните родители **Мария**.

Йоаким и Анна помнели обещанието си към Бога. Затова, когато Мария станала на 3 годинки, Я облекли в празнични дрехи, поканили близки и роднини и с църковни песни на уста Я отвели до Божия храм. Момиченцето само изкачило стръмните стъпала на Господния дом.

Църквата възпоменава това събитие на празника **Въведение Богородично**.

4

Родителите предали детето на първосвещеника, а той, просветен от Господния Дух, въвел Мария в **Святая святих** – онази част от храма, която била отредена за Кивота със скрижалите на Божиите заповеди³. Там можел да влиза само първосвещеникът, и то веднъж в годината⁴.

Пресвета Богородица растяла в Святая святих, отглеждана от Ангели. Те И носели храна и се грижели за Ней.

Мария била тиха, скромна и само-вгълбена⁵. Тя силно обичала Господа. **Била най-чистото същество**⁶ на земята – единствената достой-

на⁷ да вмести в Себе Си Божия Син и да Му даде човешка плът⁸. Целият ум и всички желания на Светата Девица били устремени към Бога. Затова Тя говорела малко и само най-нужното. С голямо внимание изслушвала всеки. Смиривала се пред всички. Никога не се гневяла и не се смееала. Спазвала неотклонно Господните заповеди. Била свята и по дух, и по тяло, и развила в себе си всичките добродетели.

В небесната стълба Света Богородица стои над всички същества, сътворени от Господа – дори над Господните Ангели.

Ето как един светец⁹ описва срещата си с Ней: “Свидетелствам пред Бога, че освен Самия Бог, във вселената няма същество, изпълнено в такава степен с Божествена сила и благодат. Когато застанах пред лицето на Пресветата Дева, изпитах неизразимо чувство. Пред мене светеше Божествено сияние. Усещах благоуханието на неописуеми аромати. Изпълваше ме възторг, който нито тялото, нито духът ми можеха да понесат. Това бяха прояви на вечното блаженство и небесната слава. Не познавам по-голяма радост от изживяната от мен тогава.”

5

1. Посвещавам на Бога – обещавам да се откажа от нещо в името на Бога, за да послужи то за Божия прослава.

2. **Пресвета Богородица** — наречена е **Пресвета**, защото е най-праведният и свят човек, който се е раждал на земята. Нея Бог дарил със слава по-голяма от славата на Божиите Ангели. Наречена е **Богородица**, защото Тя родила Божествения Спасител.

3. **Въвели Мария в Святая святих — онази част от храма, която била отредена за Кивота със скрижалите** — Кивотът помествал скрижалите със заповедите, които Господ дал на хората при първия Завет. Мария щяла да носи в утробата Си Божествения Спасител. Така Святая святих било място както за неодушевения Кивот със заповедите на Стария Завет, така и за Пресвета Богородица — Живия Кивот на Господ Иисус Христос, Който щял да склучи с хората Нов, вечен Завет.

4. **Първосвещеникът влизал в Святая святих само веднъж в годината** — мястото било толкова свято, че по Божия заръка в него не могли да влизат хора. Само веднъж в годината, след извършването на тържествено жертвоприношение, първосвещеникът пристъпвал вътре. По Божия воля най-святата Дева израснала в най-святото място — Святая святих.

5. **Самовгълбена** — с внимание, насочено към вътрешния духовен живот, което постоянно следи да не се допуска зло и да се върши само добро.

6. **Най-чистото същество** — най-невинното и безгрешното същество, с мисли и желания, очистени от всяко зло.

7. **Достойна** — заслужила; с качества, които привличат Божията милост.

8. **Плът** — тяло.

9. **Един светец** — свети Дионисий Ареопагит. За него се споменава в една от свещените книги на Светата Библия — “Деяния на светите апостоли”.

ПОВТОРЕНИЕ НА УРОКА ВЪВ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

В. Кои били родителите на Пресвета Богородица?

О. Праведните Йоаким и Анна.

В. От какви родове произхождали праведните Йоаким и Анна?

О. Свети Йоаким бил от рода на свети цар Давид, а света Анна — от рода на първосвещеника Аарон.

В. Защо скърбели Йоаким и Анна?

О. Защото дълго време те си нямали рожба.

В. Какво обещавали Йоаким и Анна на Господа, когато Му се молели за чедо?

О. Те обещавали, че ако Бог им дари дете, ще Му го посветят.

В. Забравили ли съпрузите своето обещание?

О. Не. Когато милостивият Бог им дарил момиченце, Йоаким и Анна го нарекли Мария и отново се врекли да го посветят на Бога.

В. Кога станало това посвещаване?

О. След като Мария навършила 3 години.

- В.** Какво изумително нещо се случило, когато отвели Мария до Божия храм?
- О.** Малкото момиченце само изкачило стръмните стъпала на Господния дом.
- В.** Как се нарича църковният празник, който възпоменава въвеждането на мъничката Мария в храма?
- О.** Нарича се Въведение Богородично.
- В.** Къде живеела Мария, след като родителите ѝ я посветили на Бога?
- О.** В Святая святых – най-святата част на йерусалимския храм, която била отредена за Кивота със скрижалите на Божиите заповеди.
- В.** Какво подсказвало това?
- О.** Че Светата Дева ще стане Жив Кивот на Новия Завет – Майка на Божествения Спасител.
- В.** Кой се грижел за Мария в храма?
- О.** Господни Ангели.
- В.** Защо?
- О.** Защото в Святая святых могъл да влиза единствено първосвещеникът, и то само веднъж в годината.
- В.** Защо Господ избрал Мария за онази обещана Девица, Която да роди Спасителя на света?
- О.** Защото Тя била най-чистото същество на земята, единствената достойна да вмести в Себе Си Божествения Спасител и да Му дари човешка плът.
- В.** Каква била Мария?
- О.** Тя била свята и по дух, и по тяло и придобила всичките добродетели. Никога не се гневяла и не се смееела. Смиривала се пред всички. Целият ѝ ум и всичките ѝ желания били устремени към Бога.
- В.** Какво е мястото на Пресвета Богородица?
- О.** Тя стои най-близо до Бога – над всички същества, които са сътворени от Господа, дори над Господните Ангели.

Мили деца,

Вече научихте каква била Пресвета Богородица. А знаете ли, че Тя е чудна наша Помощница? Божията Майка стои пред Своя Всемогъщ Син и непрестанно Го моли за хората.

Затова, когато се нуждаете от Нейната небесна помощ, обръщайте се с молитва към нея – Най-чистата и Най-святата.

Не знаете как?

Сега ще ви разкажа за един човек, който обичал Пресвета Богородица, но като вас не знаел как точно да ѝ се моли. На това го научил самият Архангел Гавриил¹.

Живеел в монашеската държава Света Гора, на полуостров Атон, боголюбив старец монах². В килията си³ той обучавал в благочестие млад послушник⁴.

Веднъж монахът излязъл и послушникът останал сам. Спомнил си за Божията Майка, застанал пред една Нейна икона⁵ и започнал да се моли.

Тогава на вратата се появил юноша в монашески дрехи и кротко попитал:

— Какво правиш?

— Пея на Божията Майка.

— Но ние не пеем така!

— А как? — простодушно попитал послушникът.

— Ето така — рекъл юношата и запял:

— Достойно е⁶ наистина да Те облажаваме⁷, Богородице, вечноблажена и пренепорочна и Майка на нашия Бог. По-чтим⁸ от херувимите⁹ и несравнено по-славна от серафимите¹⁰; нетленно¹¹ родила Бог Слово¹², истинна Богородица, ние Те величаем.

— Колко е хубаво! — възкликнал послушникът. — Но не запомних. Жалко, че няма в килията лист и мастило.

— Не се тревожи! — утешил го юношата. — Тука ще ти напиша.

Той отишъл при една каменна плоча и започнал да изписва думите от песента с пръст, а камъкът като восък се стапял под пръста му.

Слисано гледал послушникът. Зачетен в написаното, той не усетил кога гостът си тръгнал. После запял новата песен.

След като старецът се завърнал, учудил се много.

— Какво пееш? — попитал той своя послушник.

— Нова песен на Божията Майка. На нея ме научи един непознат и я написа ето тук.

Послушникът показал камъка.

— А как се казваше непознатият?
 — изпитателно запитал старецът.
 — Прости, отче, че не попитах, но
 той сам се нарече Гавриил.

Старият монах благоговейно
 приближил към камъка и го целу-
 нал. После отнесъл Богородична-
 та икона и плочата с надписа в
 столицата на Света Гора — Карейя.

Оттогава всички започнали да
 прославят Божията Майка с пе-
 сента, която сам Архангел Гаври-
 ил изпял. На църковен език тя гласи
 така: “Достойно ест яко воистину
 влажити Тя Богородицу, Приснобла-
 женную и Пренепорочную и Матер Бога нашего. Честнейшую херувим и
 славнейшую без сравнения серафим. Без истления Бога Слова рожда-
 шую, сущую Богородицу Тя величаем”.

Научете и вие, мили деца, песента¹³ и прославяйте с нея
 Божията Майка. Тогава тя ще звучи едновременно на небето
 — в ангелските уста, и на земята — в сърцата на децата.

1. **Архангел Гавриил** — Ангелите не са равни помежду си. Някои от тях са по-близо до Бога, а други — до хората. Според това има 9 ангелски степени, наречени “ангелски чинове”. Начело на всички Ангели са 7 най-висши Ангела. Един от тях е Архангел Гавриил. Името му означава “сила Божия”.

2. **Монах** — човек, който поради обич към Бога е дал обещания (обети) за послушание, нестяжание и целомъдрие. Като ги изпълнява, монахът се стреми да придобива Божия благодат и така да се уподобява на Бога.

3. **Монашеска килия** — монасите живеят в манастири. В тях има храм, а около него — постройки с малки стаи — килии. Те са обзаведени скромно, с най-нужното, според монашеския обет за нестяжание.

4. **Послушник** — човек, който иска да стане монах, но още не е дал монашеските обещания. Опитните монаси проверяват дали послушникът има силно желание за монашество и може ли да понесе трудния монашески живот.

5. **Застанал пред една икона на Пресвета Богородица** — виж снимка № 2 (стр. 189) — иконата, пред която се молел послушникът. Тя се пази до днес на Атон.

6. **Достойно е** – тук се има предвид: справедливо е, подобава.
7. **Облажавам** – възпявам някого като блажен.
8. **Чтима** – почитана.
9. **Херувими** – след ангелския чин на Серафимите, Херувимите са най-близо до Бога. Името им означава “виждащи”, “разбиращи”.
10. **Серафими** – ангелски чин, който е най-близо до Бога. Името им означава “огнени”, “пламенни”. Те пламенно обичат Бога и искат преди всички други да изпълнят Божиата воля.
11. **Нетленно родила** – свръхестествено, не така както раждат жените, подчинени на законите на тлението. Роденият от Пресвета Богородица бил Сам въплътеният Бог, затова Неговото раждане било Божие чудо.
12. **Бог Слово** – така се нарича Второто Лице на Троицния Бог – Бог Син, Който се въплътил, за да спаси хората. Когато Бог Син приел човешко естество и се родил на земята, Му дали името Иисус.
13. **Богородичната песен** – нотен запис на мелодията ѝ е поместен на стр. 151.

